

ART22 2012 02 29

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2012. február 1. szerda

Az egész első rész alatt feszengettem, nem a darabra, magamra figyeltem, rossz jel! Tényleg, érdekel ez engem? Mit keresek itt? Mit akarnak ezek az emberek? Egyáltalán kik ezek?

Szünet!

Sokan elmentek, a hátam mögül ilyeneket hallottam: „Hát ez nem valami kóser.” „Nem erre számítottam.” „Unom, menjünk!” Ugyan ezeket gondoltam. Ennyi színházi háttérrel mögöttem és nem értem a darabot, a rendezést. Olvastam a színlap hátán a megjelent kritikákat és neves emberek agyba-főbe dicsérik a darabot, akkor én miért fanyalgok?

Következett a második rész...

Mintha mindenki megtáltosodott volna, a kihallgatási rész következett. Eszembe jutott a 25. színház előadása, Tolnay Lajossal, a „fordult farkas”, a „szopó rém” kifejezések. Tévedtem, jóra „fordult a farkas”, a színészek lubickoltak a szerepeikben. És adódott egy véletlen jelenet, amikor mindenki kiesett a szerepéből. A kihallgató rendőrt (nagy darab állat) alakító színész beesett a felborult íróasztal oldallapja és a fiókos rész közé. Nem tudott kijönni és egyszer csak megszólalt nagy röhögve szép civil hangján, hogy: Beszorultam!
A többi színész a nézőkkel együtt hahotáztak, kihúzták és helyre állt a darab.

Közben magamon (is) kezdtem derülni, hogy milyen mafla vagyok, hiszen én ezt a darabot ismerem. Láttam a 25. színház előadásában. (Raszpuljev nagy napja volt a címe) Mint aki hazatalált! Lehet, hogy a felismerésem után már nem is ezt az előadást néztem, hanem a sok-sok évvel ezelőttit, vagy a kettőt egyszerre. Vicces.

A legjobb azonban a második rész díszlete volt. Egy hatalmas üres helyiség, amelyben a magasban levő ajtótól egy lépcső vezet le a rendőrségi szobába avagy a pincébe. (Talán az Andrássy út 60 pincéjébe?)

De a lépcső magyar módon épített lépcső azaz nincsen befejezve. Egy darabon hiányzik a korlát és pár lépcsőfok is! (Nem olyan régen hallottam, hogy nálunk úgy van készen valami, hogy nincs készen, a Margit-hídról volt szó! Ehhez kell szoknunk! Lásd még pl.: Déryné szobor a Horváth-kertben!) Tehát a darabban levő lépcső tipikus (magyar), amikor megláttam, már elkapott a röhögés! Azután meg: a szereplők rangja, vérmérséklete és testi felépítése szerint különböző módokon használták az építményt, játék a játékban, tetszett nagyon!
Díszlet: Izsák Lili, gratulálok!

A végére minden jóra fordult, érdemes megnézni a darabot, főleg azoknak ajánlom, akik látták a 25. színházban anno, és azoknak is, akik látták a Jó gyerekek képeskönyve c. művet az Örkény Színházban.

2012. február 07. kedd

A VASLADY

British Embassy Budapest Meryl Streep főszereplésével
Rendező: Phyllida Lloyd

BUDAPEST FILM

MEGHÍVÓ

A budapesti Brit Nagykövetség, a Cinema City és a Budapest Film Kft. tisztelettel meghívja Önt és Partnerét A Vaslady című film exkluzív vetítésére.

Időpont: 2012. február 7. kedd
Helyszín: Cinema City Aréna Pláza (1087 Budapest, Kerepesi út 9.)
Program: 19:00 - 20:00 fogadás
20:00 - 21:50 A Vaslady vetítés
Az est védnöke: Theresa Bubbear a Brit Nagykövetség ideiglenes ügyvivője

Az esemény sajtónyelvű. Kérjük, részvételi szándékát február 6-ig a cinemacity@agenerpc.com e-mail címen jelezzel! Csak előre regisztrált vendégeinket áll módunkban beengedni a vetítésre.

INVITATION

The British Embassy in Budapest together with Cinema City and Budapest Film Kft. cordially invite You and your Partner to the exclusive film screening of The Iron Lady.

Date: Tuesday 7 February 2012
Venue: Cinema City Aréna Plaza (1087 Budapest, Kerepesi út 9.)
Programme: 19:00 - 20:00 reception
20:00 - 21:50 screening of The Iron Lady
Patron of the event: Theresa Bubbear
Chargé d'Affaires a.i. (British Embassy Budapest)

Please note that the event is open for the press. Please register at cinemacity@agenerpc.com by 6 February as only registered guests will be admitted.

THIS
IS
GREAT

BIODERMA
LABORATOIRE DERMATOLOGIQUE

novotell
BUDAPEST

THE
CALEDONIA

CINEMA
CITY

Ezt a filmet Oscar-díjasnak gondolják sokan, már elnyerte a Golden Globe díjat, 2011-ben. Ehhez képest az én párom unta, majdnem elaludt, ahogyan a végén kifejtette, teljesen érdektelen számára, egy szenilis vénasszony nyavalygása. Ami érdekelt volna, hogy „hogyan és miért” kérdésekre a film nem adott választ. A politikai pályafutásáról meg alig tudunk meg valamit! A király beszéde film sokkal jobb volt, ez pedig egy giccses vacak.

A férjem szerint az is szörnyű a filmben, hogy szétdarabolták, áttekinthetetlen, nem kronologikus sorrendű.

(Utólagos bejegyzés: Meryl Streep megkapta a legjobb női főszereplőnek járó Oscar-díjat!)

A helyzet az, hogy a férjemnek lehet, hogy igaza van, azonban én egy másik filmet láttam. Amit én láttam, az a film egy csodás alkotás!

Három fantasztikus dologról szólt, számomra:

- az egyik ámulásom tárgya az az emberi alkotás, az a csoda, ahogyan Meryl Streep-ből Margaret Thatcher keletkezik fiatal és idős egyaránt. (Az egészen fiatal Margaret Thatcher-t, bocsánat Margaret Roberts-t egy fiatal színésznő játssza, Alexandra Roach.) Természetesen ez nem csak a Meryl Streep tehetségén alapuló átlényegülés csupán, hanem a mesteri maszk-, smink-, vagy kozmetikus alkotása. Premier plánban sem tűnik fel semmi, olyan csodás mestermunka, Oscart érdemel. Hogy melyik a „hozzáadott érték” a színészi játék-e, (megrogyott lépés, kissé hajlott tartás, a lassuló járás stb.) avagy a maszkmester munkája, azt döntse el az aki majd az Oscar-díjat osztja.
- a másik ámulásom tárgya Meryl Streep alkotása, ahogyan Thatcher-ré lényegült, azért az övé érdem, mert a legmesteribb rendező sem tud

ennyit kivarázsolni egy emberből. A színésznő mozgásán vesszük észre a korosodását, a politikai hanyatlását. Igazán elhitei velünk a nézővel, hogy az angol parlamentben, milyen lehetett egyedüli nőként és szinte mindenkivel dacolva, magabiztosan száz férfit legyűrve, meghozni a döntést.

Láttunk pár ilyen jelenetet a filmben és bár biztosan tudtam (tudjuk ugyebár, hogyan döntött Thatcher) mégis izgultam, hogy kimondja-e a megmásíthatatlan döntést! (Süllyesszék el a hajót!) Hátborzongató!

És sajnos bebizonyosodik, hogy nem lehet egyszerre családjával törődő, és politikus illetőleg kormányfő egy ember. Azért nem írom, hogy „nő”, mert nagy valószínűséggel ez igaz lehet egy férfire is, csak attól nem várják el annyira, mint egy nőtől. (Lásd: Magyarországon tett látogatása, amikor a Dimitrov téri Vásárcsarnokba vitték és nem a Paksi Atomerőműbe például. Hát vett csípős paprikát, ha már ezt várták el Tőle!) A filmben is van egy ilyen „háziasszonyi” teendőt bemutató, szerintem vicces, gúnyos jelenet, amikor teával kínálja az amerikai külügyminisztert, persze számomra úgy jött le ez a jelenet is, hogy a politikai tárgyalást befejezettek tekinti Amerikával! (Ha-ha-ha!)

Megbízható, stabil családi háttér nélkül (valakinek az „otthoni” teendőket is el kell látnia, valakinek az iskolai bizonyítványokat is alá kell írnia!) sem nő, sem férfi nem lehet sikeres. Az is kiderül a filmből, hogy volt egy férj, egy szenzációs pasi a háttérben, aki elsőként buzdította, majd amikor eljött az idő leállította a feleségét, aki elfogadta, belátta, hogy igaza van a férjének valamint a körülményeknek és lemondott.

- A harmadik pont, ami miatt zseniálisnak tartom ezt a filmet: az idős kori szörnyűségek valóságos ábrázolása. Az idősödés tragikus felismerése, a fontosság elvesztése, a halál közeledésének felismerése, a tudat lassú elvesztése. (Rémes!) Az emlékek, a férj (feleség) árván maradt ruhái között matató, feladat nélküli özvegy emberek tehetetlen sikítása a világ felé! Ez a sikítás egy életen át kitartó házasságból kiszakadó, egyedül maradó fél megnevezhetetlen, kimondhatatlan fájdalom, megváltozhatatlan bánata, amit a külvilág nem tolerál, nem ért! Ezt a harcot minden - hasonló helyzetű - ember megvívja, magával az eltávozott párjával, miközben a környezete, aggódva figyel, hogy teljesen megőrült a rokona?

Margaret Thatcher-t, a férje halála után, idős korában mutatja be a film. (Thatcher 2012-ben 87 éves) A pályafutását visszamenőleg, valamely emlékfoszlányhoz, vagy tárgyi emlékhez kapcsolódóan jeleníti meg. Ami helyén való, ellenkező esetben egy pontatlan, giccses film született volna.

(Kis barátnőm, Margitkám, árva foteljában egy párna díszül, a férje arcképével, így nézik ketten a TV-t esténként! Másik barátnőm, Magdi, a férje hamvait őrzi a lakásban, vele beszélget! És egyik sem bolond!)
Nézzétek meg, azután döntsetek, kinek-kinek, mit mond ez az alkotás!

2012. február 9. csütörtök

Az előadás az Örkeny Színház előcsarnokában játszódik. Három szorgalmas fiatalember állt össze, hogy tehetségüket maguknak, a kül- és a színházi világnak bemutassák. Igen jól csinálják. Szeretem az ilyen embereket, akik nem várják, hogy a sült galamb belerepüljön a szájukba, hanem maguk is tesznek valamit a finom falatokért! Ennyit az előkészületekről.

A darab két vénkisasszonyról szól. Akik szabadulni szeretnének - legalább egy estére – a hétköznapi igájuk alól (fűszerbolt és idős anyjuk gondozása) színházba mennek, helyesebben jönnek, mert az egyik hölgy mellém, a másik mögém ült. Persze ott sem bírnak nyugodni.... Aznap este meghal a mamájuk. 30 éve mellette vannak, csak éppen ezen (azon) az estén nem! Megkapják a hamvakat és elindulnak megkeresni az apjuk sírját, hogy mellé temethessék az anyjukat

Charles Aznavour éneke, és ötletesen átformálódó, mindegyik szerepben ugyan az a színész, kíséri, segíti játékukat. Hogy a darab jó-e? Nem tudom, de amit ez a három ember művel az jó! A rendelkezésükre álló (minimális) eszközöket ötletesen használják fel.
Jók voltak gyerekek!

2012. február 14. kedd

Addig-addig halasztgattuk, hogy majdnem lekéstük, de kedden délelőtt, bezárás előtt 5 nappal, megnéztük a Szépművészeti Múzeumban a Nemes Marcell gyűjteményes kiállítását. De ki az a Nemes Marcell? Egy műgyűjtő, egy mindenevő műgyűjtő. Szerencsére olyan gazdag volt és annyi mindent „műgyűjtött”, hogy, amikor olyat vett, ami nem volt annyira érdemes el tudott tűnni, rejtőzködni a rengeteg, tényleg művészeti alkotás között.

Azt olvastuk a feliratokon, hogy a korabeli festők között elterjedt vélemény szerint, fontosabb volt Nemes Marcell gyűjteményébe bekerülni, mint a Szépművészeti Múzeumba. Nemes Marcell egyik különlegessége, hogy nagyon-nagy részben hozzájárult a 19. sz. végén El Greco népszerűségének növekedésében, sorra vásárolta a műveit. Nemes Marcellnek lett a világon a legnagyobb Greco gyűjteménye. (Később Greco képei mentették meg a tönkremenéstől!) Ő ajándékozta a Szépművészeti Múzeumnak a Bűnbánó Magdolna c. híres El Greco festményt. Szintén Nemes Marcell ajándékozta a Szépművészeti Múzeumnak Mátyóki Ádám festette II. Rákóczi Ferenc portréja című képet.

Rippl-Rónai József: Nemes Marcell képmása
(Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár)

Közhely ugyan, de azért idemásoltam az Internetről:
El Greco (azaz a görög, eredeti neve: Δομήνικος Θεοτοκόπουλος, Domenikos Theotokopoulos, latinos írásmóddal Domenico Theotocopuli)

2012. február 21. kedd

Részlet a „sajtó anyag”-ból:

CSERNUS-EMLEKMŰTEREM A KOGART HÁZBAN

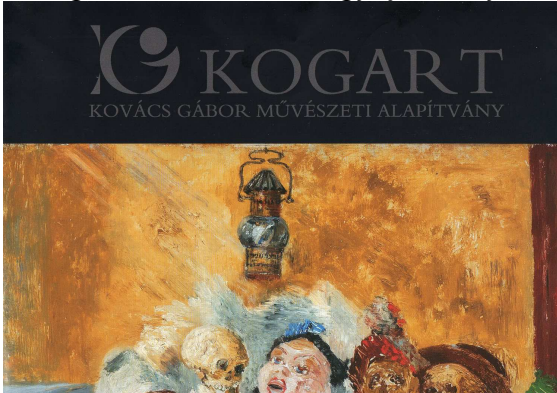
Csernus Tibor (1927-2007) emlékműtermet nyit a KOGART az Andrásy út 108-ban. A Kovács Gábor Művészeti Alapítvány nyáron, az UNIQA Biztosító támogatásával hozta haza Franciaországból a kortárs festészet egyik legjelentősebb alakjának hagyatékát. Az avatással egy időben nyílik a művész sok évtizedes barátja, Hubertus V. Sulkowski kollekciójából rendezett Csernus-kiállítás az Andrásy út 112-ben.

A kiállítás címe: Feldolgozás alatt – grafikák Csernus-hagyatékából

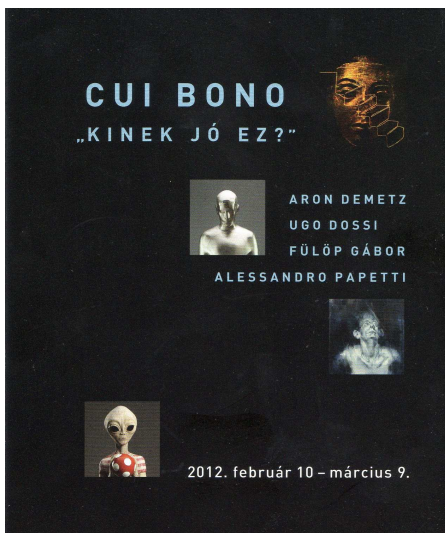
A művész hagyatéka 2009-ben került a Kovács Gábor Művészeti Alapítványhoz. Ez időtől fogva folyik Csernus Tibor, Párizsban élt, és elhunyt festőművész, hagyatékának szakszerű feldolgozása. Ebből az anyagból nyílt kiállítás az Andrásy út 112-ben. Az Andrásy út 108. alatt (szintén a Kovács Gábor tulajdona) levő kiállító teremben pedig a néhai festőművész, valóság hű műterme lett felépítve, kiállítva, a festőállványától kezdve, a kávéscsészéjéig. Mind a két kiállítás csodás, gyönyörű. A férjemnek van egy filmje, egy riport filmje, amely a már idős Csernus Tibor párizsi műtermében készült. Amikor hazajöttünk megtekintettük ezt a riportfilmet és meghatódva fedeztük fel, hogy a műterem felépítése tökéletesre sikerült, Még a háromszög vonalzója is ott (olyan helyen) lóg a falon, mint a párizsi műteremben. Ugyan azok az összefestékezett bútorok.... szóval, sikerült azt az érzést kelteniük a kiállítóknak, mintha vendégségben jártunk volna a nagy festőnél!

A másik kiállítás az Andrásy úton, James Ensor (1860-1949)
Válogatás a KBC Bank gyűjteményéből c. kiállítás volt.

James Ensor a 19. sz. végi belga művészet egyik legfontosabb képviselője. Pár festménye és, többségében, rézkarcok lettek kiállítva.

A festmények tetszettek, a rézkarcok nem. Amint az a kiállítás ismertető anyagából kiderült, a művész szüleinek olyan boltjuk volt, amelyben farsangi kellékeket, álarcokat, közöttük, nyilván borzalmasakat is árultak. Ez a bolt olyan maradandó hatással volt (lehetett) a gyerekeikre, hogy egész életében ilyen szörnyűséges – álarcos – embereket festett, rézkarcolt.

Az Andrásy út 112-ben –ahol a Csernus emlékműterem van felállítva az egész épületben „Kinek jó ez” cím alatt négy művész, festők és szobrászok, kiállítása látható. Érzelmeim vegyesek, de nem is miattuk mentünk!

2012. február 22. szerda

Katona József Színház Stúdiószínháza: **Kamra**

2012. 02. 22. szerda

Tadeusz
Szlodziaiek

Bemutató:
2011. október 7.

a mi osztályunk

Rachelka, később Marianna - Bodnár Erika
Memachem - Rajkai Zoltán
Zocha - Hladek - Ujlaki Dénes
Peloszczy Reka
Rysiek
Jakob Kac - Demes Viktor eh.
Takatay Péter

Abram - Haumann Péter
Dora - Pálos Hanna eh.
Heniek - Szacoray László

K: KATONA KAMRA

fordította: Páost Patricia
diszkrét: Czeglér Balázs m.v.
jelmez: Füzér Anni m.v.

színpadi mozgás: Takatay Péter
zene: Sány László
asszisztens: Gerlóczy Judit

rendező: Máté Gábor

A lengyel Szlobodzianek egy iskolai osztály diákjainak sorsát követi: tíz lengyel és zsidó diák személyes visszaemlékezésének tükrében mutatja be Lengyelország XX. századi történelmét, olyan helyzeteket, melyekre Magyarországról nézve is ráismerhetünk. A felhőtlen gyermekkor küszöbén kitör a világháború, az osztályt először a bolsevik diktatúra, később a fasiszta terror, majd ismét a kommunista önkény szakítja ketté. A különféle ideológiák elterjedésével elmélyülnek a ellentétek, a jóbarátok kezdeti gondtalan közös játéka pedig a felnőttkor elérésével rémtörténetek sorává alakul.

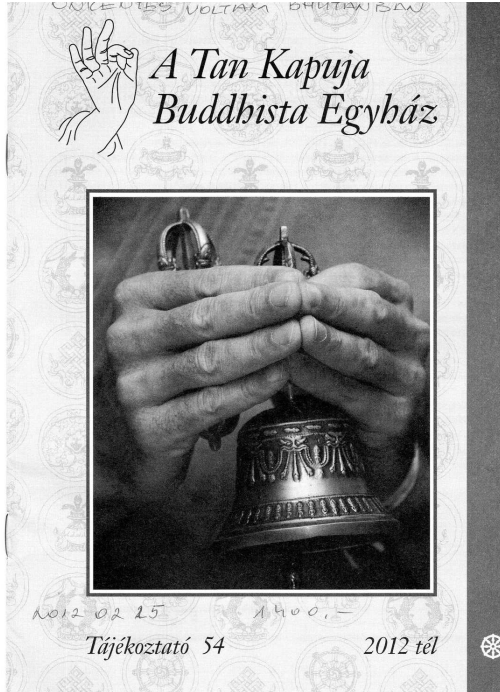
JEGYEK VÁLTHATÓK A KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATI IRODÁJÁBAN, BUDAPEST V., PETŐFI SÁNDOR U. 6. TEL: 266-5200, 317-4061, 318-3725 E-MAIL: SZERVEZES@KATONASZINHAIZ.HU

A Katona József Színház kiemelt partnere: **MasterCard** a felbecsülhetetlen pillanatok támogatója. **színház.hu** **PART** **fidelio**

fénykép: Fotó: Dömötör Dániel

Az előző levelemben írtam, hogy olvastam Julie Orringer: Láthatatlan híd című könyvet, ami abszolút „köszönő viszonyban” van ezzel a színdarabbal. Csak ez a darab 120 percben összesűrítve, nyomja le a torkunkon a borzalmakat, amit a könyv írója hosszan elbeszélve, kissé „kellemesebb” stílusban tesz, de a tömör lényeg ugyan az, egy kis túlzással azt lehetne mondani, hogy a színdarab a zanzásított változata a könyvnek! A színlapon próbáljátok elolvasni a szöveget, erről van szó! Ajánlom megnézésre, nagyon jó előadás! (Kár, hogy a politikusaink nem járnak színházba. Rájuk férne ez az előadás!)

2012. február 25. szombat A Tan kapuja Buddhista Főiskola

Egy darabig tűnődtünk azon, hogy hova ne menjünk el, mert kiderült, hogy mindenkinek ez a 25-i, szombati nap tetszik a legjobban.

Színház jegyünk már megvolt régen, erre a napra került a Farsang, és meghívást kaptunk a Buddhista Főiskola Imatermében tartandó előadásra, amelynek előadója: Valcsicsák Zoltán. Az előadás címe: Önkéntes voltam Bhutánban.

Végül úgy döntöttünk, hogy mindenhova elmegyünk!

Zoltán, István osztály társa és legjobb barátja volt az Árpád Gimnáziumban. Egy időben nagyon jóban voltunk, szeretett nálunk lenni és én tanítottam a fotózás labormunkáira, a spájzban. (Akkoriban éppen fotólabor volt a spájz alapfunkciója!) Szóval Zoltán meghívott és mi mentünk. Nem részletezem, nekem nagyon tetszett. Jelenleg Brüsszelben él a családjával. Örültünk, hogy találkoztunk, de annyira csúsztak az előadások, hogy nekünk el kellett jönni a színház miatt. Alig tudtunk beszélni. (Levinek és a Katának ajánlom figyelmébe Bhután!)

Futva és az utolsó pillanatban értünk a színházba!

(Késésünk oka: Nem volt hely ahová az autót le lehetett volna tenni!)

2012. február 25. szombat Katona József Színház

Katona József Színház

október 8.

Könyvtár

K: KATONA
JÓZSEF SZÍNHÁZ

BESSENYEI GYÖRGY

A' FILOZÓFUS

Díszlet: Gothár Péter
Jelmez: Izsák Lili m.v.
Fény: Pető József
Dramaturg: Moresányi Géza m.v.
Zene: Solti Árpád m.v.
A rendező munkatársa: Tóth Judit
Rendező: Gothár Péter

Munkatársak:
Radnai Annamária, Morvay Imre, Boncza Anita, Pilinszki Edit,
Szöke Dávid, Vég Attila, Tóth Barbara, Tóth Kázmér, Fodor István, Fórián Péter,
Balázs Krisztián, Kolozsár László, Rózsa Tímea, Soós Ági, Weigand Livia,
Bujtás Móni, Erdei Ildikó, Nádor Lili, Weber Edina

Bemutató: 2011. október 8.

„Kisasszonyok, nemes szüzek, ne vádoljátok ifjúságomat hívségtelenséggel, mely hazáján s társaságtokon kívül sem házasságra, sem sok szeretetre magát el nem tőkélheti: higyvétek nékem, hogy hív tisztelőtök vagyok; de a sok viszontagság, tanulás szomorúvá tett. Hagyjatok engemet magánosságomban élni, olvasni, írni. Ha Párménio nem lehetek, hogy magamra találjak, adósságomba vegyétek el tőlem e kis munkát; hullaszatok könnyeket sorsomon, vagy nevessetek rajtam, nem bánom; mondjátok bár jónak, hamisnak, mindenkor hívetekről fogtok ítélni.”
Bessenyei György: Ajánlólevél A' filozófushoz

Jegyek válthatók az interneten (www.katonajozsefszinhaz.hu), valamint a Katona József Színház Közönségszolgálati Irodájában: 1052 Budapest, Petőfi Sándor u. 6.
Telefon: 266-5200, 317-4061, 318-3725
E-mail: szervezes@katonaszinhaz.hu

A Katona József Színház kiemelt partnere: – a felbecsülhetetlen pillanatok támogatója

Partnereink:

Nem hiszem, hogy valaha olvastam, vagy láttam volna Bessenyei György darabot. Amikor vége lett az előadásnak, az első gondolatom az volt, hogy ez a színmű kell nekem, mert lassan, nyugodtam el szeretném olvasni a nyelvezete miatt. Ha Madách-ot nagyra tartjuk, akkor a Bessenyei György is megérdemel, legalább egy kis oda figyelmet. A darab 1777-ben jelent meg nyomtatásban és először színpadra 1792. június 4-én a Budai színpadon mutatták be, főszerepben Kelemen Lászlóval. Érdekes módon ez a több, mint 200 évvel ezelőtt írt darab, a mai napig, sőt most igazán, aktuális több vonatkozásban is, (Pl: Étkezési jelenetnél, a nem hazai étek elleni

kirohanás!) pedig mennyit fejlődött a nyelvünk, mennyire másképpen beszélünk, természetesen ma már nem lehetne ennyire „körülírt” módon kifejezni a kívánságainkat (ezen a mai egyszerűsített nyelven is hadarnak a gyerekek), de színházban hallgatni, nagyon szép. Egy-egy ilyen ősrégi nyelven írt színművet azért be kell mutatni a „nagyérdeműnek” és hát ez a darab a barokk, vagy még inkább a rokokó korban, íródott, divat is lehetett, a ma már mesterkéltnek tűnő nyelv.

Az előadás maga a tökély! Minden porcikája remek, a színészek, a rendezés, a díszlet (Gothár Péter) és a jelmez, pedig bravúros (Izsák Lili). A színészeket dicséret illeti (külön-díj), hogy ezt a régies, vidékies szöveget meg tudták tanulni és élvezettel adják elő. Vannak rendezői ötletek, amelyek talán érthetetlennek tűnhetnek első látásra (leszúrt botok fonállal való körültekerése), de egy idő után észbe kap az ember: Hiszen itt a párkák szövik az életek fonalait, bonyolítják az eseményeket! Egyik, másik szereplő átszakítja, nyilván a sors elleni lázadásról van szó. Legalább is én így értelmeztem.

Ajánlom megtekintésre!

2012. február 25. szombat A Baráti kör farsangja Téma: Operett

A színházi előadás után, vissza 7-es buszoztunk az autónkhoz. Szerencsére nem volt rajta kerékbilincs, így megkönnyebbülve, felsóhajtva, hogy eddig a pillanatig minden rendben volt, megúsztuk a bajt, elindultunk a Stollár Béla utcába.

Három számot késtünk le, kár, mert a többiek tanúsága szerint, mind a három fergeteges volt.

Erika - Tibor: L' art pour l' art (Imádom engem) pantomim

Gabi: Honthy Hanna (Hajmási Péter, Hajmási Pál) ének

Gyuri – Zsuzsi: Higgins és Eliza (Nyelv lecke) ének

Tibi: Mamóka (Szilvágombóc) Szilvágombóc feltalálása

Judit – Zoli: János vitéz (Gyere ki a patakból Iluska) furulya

Ildi – Ferike: Csókos asszony (Manuéla) ének és tánc

Marika: Sybill (Sybill levele) ének

Anikó - George: A Szépség és a Szörnyeteg

Ibolyka – Imre: Három a kislány (Árva a ház...) tánc

Jutka: Csárdáskirálynő (Húzd kivilágos virradatig) tánc

Zsóka: 13 kérdés az operetről (Teszt)

(Képeket Lásd: Stollwercke-n, ha a Szántó is úgy akarja)

Mindenki tökéleteset alkotott, jó multság volt, és akkor még nem is említettem a finom étkeket.

Köszönet a: Házi gazdáknak!

2012. február 29. szerda Pesti Színház

Thomas Bernhard
A színházcsináló

színmű
Fordította: Györfly Miklós

Bruscon, színházcsináló Brusconné, színházcsinálóné Ferruccio, a fiuk Sarah, a lányuk Vendéglős Vendéglősné Erna, a lányuk	KERN ANDRÁS KÜTVÖLGYI ERZSÉBET KARÁCSONYI ZOLTÁN JÁRÓ ZSUSZA BORBICZKI FERENC IGÓ ÉVA ANDRUSKO MARCELLA e.h.
--	---

Díszlet: Csanádi Judit Jelmész; Opra Szabó Zsófia Dramaturg;
Radnóti Zsuzsa Zene; Fudó Balázs Szenika; Krisztián István
Világítás: Csontos Balázs Sógó; Zsolnay Andrea Ügyelő;
Röthler Balázs A rendező munkatársa: Molnár Kata, D. Mucci Zoltán

Thomas Bernhard színműve születésének idején alapos vihart kavart, és még ma is döbbenetesen aktuális minden sora. A történetben Bruscon, az öregedő színész vidéki vendéglátásai során Utzbachba, egy szürke, unalmas faluba vetődik színtársulatával, melyben Bruscon családtagjai játszanak. A megszállott családfő, aki egész életét a művészetért áldozta fel, kénytelen szembesülni Utzbach provincializmussal, sekélyességével. Hiába ég a tűz a színészen, a borzasztó körülmények, a fásult partnerek és saját öregedésének fájdalma olykor Bruscont is elbizonytalanítja: van-e értelme a művészetnek egy arra méltatlan helyen. Ez a dilemma egyre durvábbá és kérelhetetlenebbé teszi Bruscont; feleségével, lányával és fiával időnként visszatartóan viselkedik, pedig a szándékai egyáltalán nem rosszak. Ő csupán a színészi elhivatottságot kéri számon partnerein, a világon pedig a kultúrát és a civilizált, európai gondolkodást. A nehézségek ellenére Bruscon nem török meg, az utolsó pillanatban is küzd az igazáért, a hitéért. Mert úgy érzi, csak így van értelme. Csak így lehet.

A színházcsináló nemcsak metszően pontos társadalomrajz a második világháború utáni Európáról, hanem a színház gyönyörének és keserűségének kacagató és szívbemarkoló bizonyítéka. Egy kiállítás a művészetért – a kulisszák mögött! A megszállott, a művészet oltárán mindent feláldozó keserű zenit, a vérbeli színházcsinálót Kern András játssza.

Rendező: **Csizmadia Tibor**

Bemutató: 2012. január 6.

Thomas Bernhard örökösének az engedélyét Suhrkamp Verlag GmbH Co. KG és a Hofra Kft (www.hofra.hu) közvetítette.

Jegyek válthatók a Víg-színház jegypénztárában: XIII. kerület, Szent István körút 14. tel.: 329 2340, a Pesti Színház jegypénztárában: V. kerület, Váci u. 9. tel.: 266 5557, a Szervezési Osztályon: XIII. kerület, Pannónia u. 8. tel/fax: 329 3920 / 329 3921, valamint az interneten. Kövessen minket a Facebookon is!

zöld számunk:
06 80 204 443
www.vigszinhaz.hu

A színház felvételre: Támogatók:

Meggyógyult a Kern!

Nagyon izgultunk, hiszen a kedvencünk, hirtelen nagyon beteg lett, de mára meggyógyult. (Szerencsénkre!)

Nagyot koppantunk!

Egy hölgy várt minket a bejáratnál és közölte, hogy a mai előadás elmarad, mert, ugyan az András már játszik, de ezt az előadást mégsem merte vállalni, próba nélkül, mert nagyon nagy szerep és át kell ismételnie!

Püff neki!

Ildi pedig azt mondta a hölgynek: Nem baj csak gyógyuljon meg az „Andriska”!

Ebben maradtunk, jegyünk 30-ra érvényes!

(Hú, az nem lesz jó, mert Szalon van! De szerencsénkre a Szalon átkerült szombatra, így elhárult minden akadály!)

Szeretettel, Ibici